ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Ὁ πάνσοφος Εὐψύχιος, κατεπαιρόμενον ἀλαζονεία, τὸν ματαιὸ ξίφει, αἰσχύφρονα, πληγεῖς τῷ νης ἔπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμήθη τοὶς στρατεύμασι, τοὶς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος, Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἔνδοξος, στῦλος γεγένηται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἄσειστος τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοὶς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι, βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα, Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, εὔσπλαγχνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς κρίνον εὐωδίασας, πᾶσαν διάνοιαν ταὶς ἡδυπνόοις, ὀσμαὶς τῶν ἄθλων σου, γενναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφέ, πλάνης τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας, ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, ἅπασι σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἁγνὴ Θεογεννήτρια, ἡ τὸν σωτήριον τεκοῦσα Λόγον, ῥύσαι τοὺς δούλους σου πειρατηρίων, τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, φώτισον ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια, ἴθυνον ἡμῶν τὰ διαβήματα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, ὅπως σὲ πίστει Κόρη πάντες δοξάζωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σὲ καθηλούμενον, ὧς ἐθεάσατο ἡ σὲ τεκοῦσα, μόνε Μακρόθυμε, ὀδυρομένη, δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθές τὸ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει σου τὸ μακρόθυμον πολυεύσπλαγχνε.

Ἀπολυτίκιον

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς Εὐψυχίου εὐψύχως ἄδω πόνους. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ὁ Εἱρμὸς

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῶ Λυτρωτὴ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τοὺς ἄθλους εὐψύχως μάκαρ τοὺς σούς, Εὐψύχιε Μάρτυς, ἀναμέλπων σὲ δυσωπῶ, Ἔχων παρρησίαν τήω ψυχήν μου, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ὁ νούς σου τὴ νεύσει τὴ πρὸς Θεόν, ἀνένευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ Τερπνῶν, καὶ ὅλος ὡραῖος ἀπεφάνθη, κατὰ παθῶν βασιλεύσας Εὐψύχιε.

Ὑφάνας ἱμάτιον σεαυτῶ, ἐξ ἔργων ἀρίστων, καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι τούτω καὶ παρέστης, ὡραϊσμένος Κυρίω Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον

Σαρκὸς ὁμοιώματι γεννηθείς, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, ἐκαινούργησε τὴν ἡμῶν, πεπαλαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Ἔμφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἄφρονες, σὲ δυσμενεῖ, Ἄρχοντι ἀφρόνως, δαιμονίοις λατρεύοντι.

Ὕψει μαρτυρίου σοί, προσομιλήσαντι Ἄγγελος, ἐπιφανεῖς, σὲ παραθαρρύνει, ἀθλοφόρε Εὐψύχιε.

Ψαλλων τῶ Κυρίω σου, πάσης χαρὰς ὄντως πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ, ὅθεν καὶ εὐψύχως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας.

Θεοτοκίον

Ὕμνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἄδει σοί, Κόρη σεμνή, σοῦ ταὶς ὁδηγίαις, νικηφόρος γενόμενος.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Εὐψύχως τὸν καλόν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνίκησας ἐχθρόν, τὸν πολέμιον Μάρτυς, βραβεῖον τὰ θαύματα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος, ὅθεν ἅπασα, ἡ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρούση ἡμέρα, συμφώνως Εὐψύχιε,

Θεοτοκίον

Συγχάρητε βροτοί, τὴ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, αἰνέσατε αὐτήν, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες, δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι, Χαίροις εἴπωμεν, τὴ Θεοτόκω συμφώνως, πιστῶς εὐφραινόμενοι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὣς ἑώρακεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῶ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι, μαρτυρίου ὄλβον ἄσυλον, καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

Ἱερῶς φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστηλίτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑπαχθῆναι πλάνη δεισιδαίμονι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ τῆς παρούσης τρυφῆς ἀπόλαυσις, τῆς ἀγάπης σὲ τοῦ κτίσαντος, διαστῆσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον

Ὑπερτέρα δυνάμεων, τῶν ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτερον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε».

Ἔφερες σαρκός, τὰς αἰκίσεις καρτερώτατα, ἀναρτηθεὶς Μάρτυς Εὐψύχιε, παραπλησίως, τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

Ὕμνεις τὸν Χριστόν, τὰς πλευρὰς Μάρτυς ξεόμενος, καὶ τὴν δορὰν προσαφαιρούμενος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψεύδους τὴν ἀχλύν, ἀληθεία Μάρτυς ἔλυσας, ἐν τῇ σοφία τὴ τῶν λόγων σου, δείξας ἀσόφους, τοὺς τὴ πλάνη ῥητορεύοντας.

Θεοτοκίον

Ὑπὲρ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέσποινα, κεκτημένων ἀπαύστως πρέσβευε, ὅπως μελλούσης λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

Ὠδὴ ς' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῷ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Χειμάζει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ ἰσχύει δὲ βυθίσαι σὲ μάκαρ, τὸν γὰρ Χριστόν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρωγὸν ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λΙ:μένα σὲ πρὸς γαληνόν, τῆς αὐτοῦ βασιλείας Εὐψύχιε.

Ὡραίόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὤφθης αὐτοῖς, φοβερὸς καταπλήττων, ὑπομονὴ τὴν ἐκείνων κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀγώνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς σου ὑπελθῶν σὲ ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς, καὶ βασάνων ἰδέαις, ἀπεπειρᾶτο τὸ εὔτονον λύειν σου, ὁ τύραννος, ἀλλὰ στερρῶς, ὑπομεῖνας νενίκηκας Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ἀνόρθωσον συμπτωθέντα μὲ ὅλον, ὡς τοῖς πάθεσιν ἀνοίξαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ, ἀγαθὴ μεσιτεία πρὸς μετανοίας εἰσόδους εἰσάγαγε, καὶ σῶσόν με ἡ τοῦ παντός, τὸν Σωτήρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Τὸ Μαρτύρικόν τοῦ Ἤχου.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι

- Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,
- Οὗ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.
- Φάσγανον ἀμφ' ἐνάτην Εὐψυχίου ἔκταμε λαιμόν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδίμου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἑπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχοι

- Ἑπτὰς μαθητῶν συντέτμηται Βαδίμω,
- Εἰς οὐρανοὺς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεὸς θρόνος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσία τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχοι

- Εἰς πυρσολατρῶν γὴν ἐναθλεῖ Περσίδα
- Ἡ χριστολατρῶν αὐχενότμητος φάλαγξ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Αὐδιησοὺς μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὢν αἰχμάλωτος Αὐδιησοὺς τὴν τύχην,

· Ἠλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη σὰν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πύρ, μετέβαλον βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Δήμοις Μαρτύρων ἠριθμήθης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογησας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ, καὶ ἀριστεύσας χάριτι, ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ὢ τῆς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἵματος ἠλλάξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν σοφέ, ἐν ᾗ καὶ ἀναμέλπεις, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἠνοίγησάν σοὶ πόλου, τετμημένω διὰ ξίφους ἀνιόντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ ὑπήντων σοὶ Τρισμάκαρ, ἀναβοῶντες, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ὄρος Προφήτης Δανιὴλ σε, θείω Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένε, ἐξ οὗ ὁ λίθος Χριστός, ἄνευ χειρὸς ἐτμήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τὴ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων, Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις, ὅθεν εὐχαρίστως, σὲ ὑμνοῦντες Ἔνδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι νοσούντων πάθη, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους ἐξιῶνται χάριτι Θεόφρον Μάρτυς, ὅθεν σου τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπελθων ἀνδρείως, τὸ ἀγώνων στάδιον Μάρτυς ἐξέσθης, μέχρις ἁρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν οἰκονομίας, ἀλλ' ἐφάνης ὅλος, ἀκλινὴς ἀκράδαντος, ὅθεν τούς στεφάνους, ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίον

Συμπαθὴς Παρθένε, ἡ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταίσμασιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥαθυμίᾳ, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ἰκρίω ἀνηρτήθης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὐσεβῶν εὐσπλαγχνία, Μάρτυς Εὐψύχιε.

Ὠράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τὴ τελειώσει, ἀντὶ γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Συνήφθης οὐρανίαις, Μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλη Μαρτύρων τοὶς τάγμασι, στεφανηφόρος, καὶ νὺν ἡμῶν πρόστηθι.

Ἡμῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν μέμνησο, ταὶς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον

Φωτὶ τῆς μετανοίας, αὔγασον Παρθένε, τῆς ἁμαρτίας νυκτὶ μὲ σκοτούμενον, καὶ ῥαθυμίας ὁμίχλῃ συγκαλυπτόμενον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.